

Anton Kacjan 9-12-72
Terminal Tower
Room 2310
Cleveland, O. 44113AMERICAN IN SPIRIT
IGN IN LANGUAGE ONLYServing Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, WinnipegSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, AUGUST 2, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

Pristaniško delavstvo v Britaniji ne popušča

Kljub resnim težavam, ki jih povzročajo pristaniški štrajki vsej Veliki Britaniji, še ni izgleda, da bi bil ta skoro končan.

LONDON, Vel. Brit. — Prvi poskus končati štrajk pristaniškega delavstva z razgovori med upravni pristanišč in unijski vodniki je propadel. Uprava pristanišč je štrajkujočim v glavnem ponudila to, kar so ti že prej odklonili. Jedro spora je varnost služb pristaniškega delavstva.

Modernizacija pristanišč, posebno prevoz blaga v kontejnerjih, je potrebo po številu pristaniškega delavstva močno zmanjšala. Tako se je na primer število teh delavcev v Londonu v roku 10 let zmanjšalo od 24.000 na komaj 14.000. Delavstvo si hoče zavarovati svoja delovna mesta. Pristaniški delavci vztrajajo pri zahtevi, da pripada nakladanje kontejnerjev njim in ne slabše plačanim voznikom tovornjakov.

Prav zaradi spora med tema dvema unijama je do štrajka prišlo. Sodišče za delavske odnose je namreč prepovedalo Uniji pristaniškega delavstva piketiranje skladišč kontejnerjev. Ko se unija temu ni pokorila, so pet njenih članov, ki so pikeiral, prišli in zaprli. To je poglavalno na noge vse organizirano delavstvo, ki se je pomirilo šele, ko so prijeto petorico izpuštili.

Pristaniško delavstvo je nato proglasilo štrajk po vseh pristaniških v podporo svojih zahtev. Zdaj je sodišče za delavsko odnose prepoved piketiranja ukinilo, kar so pristaniški delavci proglasili za svojo zmago. Štrajk se med tem nadaljuje, hrana na ladjah v pristaniščih pa se kvari, ko jo nihče ne izloči. Sodišče, da bo te v nekaj dneh začelo v Veliki Britaniji primanjkovati in bodo začele njene cene zato rasti.

Škoda na rečnih nasipih v Sev. Vietnamu majhna

WASHINGTON, D.C. — Zvezna vlada je objavila poročila obveščevalne službe, ki kažejo, da je bila škoda na rečnih nasipih v Severnem Vietnamu, ki naj bi jo bila povzročila ameriška letala pri napadih na vojaške cilje, sorazmerno malenkostna. Nasipi naj bi bili poškodovani le na 12 mestih.

Fotografije ozemlja Severnega Vietnamu naj bi bile dokaz, da ni bilo nobenih namernih napadov ameriškega letalstva na rečne nasipe.

Hanojska propaganda trdi že več tednov, da ameriška letala namerno in načrtno bombardirajo rečne nasipe, da bi povzročila poplave. Vlada ZDA je že ponovno odločno zanikala. Na zadnji tiskovni konferenci je to storil sam predsednik Nixon in je, ki tej propagandi verjame, to, označil za "naivne".

Večinoma oblačno, soparno z možnostjo neviht. Najvišja temperatura okoli 84.

Vremenski
prerok
pravi:

Prepoved sodelovanja zveznega uradništva v politiiki protiruslavna

WASHINGTON, D.C. — Zvezno sodišče je odločilo, da je prepoved sodelovanja zveznega uradništva v politiki v nasprotju s 1. dopolnilom zvezne ustave o državljskih pravicah. Sodišče je razpravljalo o protestu Narodne zveze poštarjev, političnih strank na področju Washingtona ter 6 posameznikov proti določilom Hatch Acta, ki da so preširoka in zato kršijo določila zvezne ustave.

Sodišče je z 2:1 odločilo v korist tožiteljev kljub temu, da je Vrhovno zvezno sodišče ta zakon leta 1947 potrdilo kot v soglasju z ustavo.

Mali senat zveznega sodišča je tokrat odločil, da je stališče Vrhovnega sodišča iz leta 1947 že zastarelo, ker da je bilo od tedaj več novih odločitev v zvezi s 1. dopolnilom ustave. Sedanja odločitev velja samo dotlej, dokler ne bo Vrhovno sodišče znova razpravljalo o tem vprašanju in o njem odločilo.

Samo še en ameriški borbeni bataljon v Južnem Vietnamu

SAIGON, J. Viet. — Ko je zadnji terek zapustilo Južni Vietnam 3.000 ameriških vojakov, je ostal tam samo še en borbeni bataljon.

Med 19 vojaških enotami, ki so odšle domov, so bili zadnji ostanki prve konjeniške (letalske) divizije, ki je kot prva poslegla v svojih helikopterji v boj leta 1965. Ostal je v Vietnamu le še 3. bataljon 21. pehotne divizije, ki čuva letališče pri Da Nangu.

V Južnem Vietnamu je skupno le še 46.500 ameriških vojakov.

Guv. G. C. Wallace ne bo letos kandidat

BIRMINGHAM, Ala. — Guv. George C. Wallace je dejal, da so mu njegovi zdravniki odsvetovali, da bi se "v bližnji bodočnosti spustil v večjo kampanjsko dejavnost".

"Jaz nisem kandidat za predsedniško imenovanje Ameriške stranke," je dejal G. C. Wallace in dodal "jaz ne morem sprejeti imenovanja".

Ameriška stranka sestoji iz ostankev različnih državnih strank, katere so leta 1969 kandidirale guv. Wallace-a za predsednika ZDA.

PARIZ, Fr. — Praške sodne razprave in obsodbe proti ostankom pristašev nekdanjega Dubčekovega liberalnega režima so vznemirile Francosko Komunistično partijo v taki meri, da se je obrnila na Komunistično partijo ČSR in povprašala, kako je s to rečjo. Odgovor, ki ga je dobila iz Prage, jo ni ne pomiril in ne zadovoljil. Zadnje nedelje je njeno glavno glasilo L'Humanite obsodbe v Pragi odklonilo in obsodilo kot nepotrebne.

Komunistična glasilo pravi, da je bilo "prav in potrebno" kaznovati sile "sovražne socializma", ki so imele dejansko možnost nastopa z nasiljem in sabotažo. Tega zdaj ni in sedanjí procesi so nepotrebni in nesmiselni.

Ta obsodba je sorazmerno

Francija in Britanija podpisali za Concorde

Francija in Britanija sta za svoji letalski družbi podpisali naročilo za nadzvočna potniška Concorde letala.

PARIZ, Fr. — Air France in British Overseas Airways sta uradno podpisali pogodbi o naročilu Concorde letal. Francija je naročila 4 letala z nadzvočno brzino za redni potniški promet, Britanija 5. Naročena letala bodo dobavljena jeseni 1974. Prepričani so, da bosta obe državi dotlej novo letalo že popolnoma preskusili in izpopolnili v taki meri, da bo dovoljeno za redno rabo v potniškem prometu.

Obe letalski družbi imata namen letalo vključiti v redni promet nad svojimi glavnimi mesti in New Yorkom. ZDA doslej še niso dale dovoljenja za pristaneke tega letala na svojih tleh. Dosedanji letali, ki sta v preskušanju, sta preveč "glasni" in premalo "čisti". Graditelji letala so prepričani, da bodo do dotlej tako izpopolnili, da bo v soglasju s predpisi ZDA v obeh omenjenih pogledih.

British Overseas Airways bo letalo uporabljala tudi na progah London-Sydney, London-Johannesburg in London-Tokio. Air France ga bo rabila na progi Pariz-Buenos Aires in na progi Pariz-Tokio preko Sibiriije.

V kolikor bosta obe omenjeni družbi ta letala vključili v svoj redni promet, jima bodo morale slediti tudi druge družbe. Posebno velja to za Pan American in Trans-World Airlines. Obe imata z graditelji Concorde letala dogovor o nakupu, ki pa je le pogojen in morata do konca letošnjega leta skleniti trdno pogodbo o nakupu letal ali pa bosta izgubili prednost. Nobena ne kaže navdušenja za nakup, pa se bosta zaradi tekmovanja le morali odločiti zanj. Verjetno bi radi še počakali, pa ne bo moglo.

B.O.A.C. bo plačala za naročena letala, rezervne dele, nadomestne motorje in vse drugo "skupaj" 290 milijonov dolarjev ali skoro 60 milijonov za letalo. Letalo samo stane dejansko okoli 30 milijonov, ostalih 30 milijonov pa bo odpadlo na 10 do 12 polnih setov motorjev za letalo, 11 do 15 milijonov za hangarje, ostanek pa za rezervne dele, vežbanje pilotov in vse drugo.

V Franciji ostro obsojajo politične procese v Češkoslovaški

milu in je bolj v zvezi z notranjim francoskim razvojem kot z obsodbami v Pragi. Te so obsodili socialisti in druge politične skupine v Franciji, tako ni komunistom preostalo nič drugega, kot storiti isto, če so hoteli v javnosti obvarovati vtis nepristranosti. Zanje je to zdaj bistveno važno, ko so povezani s socialisti v "Ljudski fronti", ki bo prihodnjo pomlad skušala pri volitvah zmagati nad degaulloveci in priti na oblast.

Vodnik francoskih socialistov F. Mitterand je v posebnem telegramu predsedniku ČSR L. Svobodi tega opozoril "na težke posledice vsakega kršenja javne svobode in pravice izražanja".

Bivši češki komunist, ki je sedaj v begunstvu v Londonu na Angleškem Jiri Pelikan,

Poveljnik sovjetske vojne mornarice poln pohvale o njeni moči

MOSKVA, ZSSR. — Na Dan vojne mornarice zadnje nedelje je njen poveljnik admiral Sergej Gorškov hvalil njeno moč in se bahal z naraščajočo silo atomskih podmornic oboroženih z raketami. Sposobne naj bi bile uničiti vsakega sovražnika kjerkoli na svetu.

Zahodni strokovnjaki trdijo, da Rus nemara ni preveč pretiraval, ko je svaril Zahod in kazal na moč sovjetskega vojnega brodograja. Sovjetska zveza se prizadeva v okviru sporazuma o omejitvi strateškega jedrskega orožja, ki je bil sklenjen in podpisan z ZDA v Moskvi v preteklem maju, doseči enakost z ZDA tudi v strateškem orožju na morju, če ne celo premoč.

Sovjetska zveza se res prizadeva, da bi bila ZDA enakovredna tudi na morju, toda za enkrat še ni tako daleč. ZDA brez dvoma ne bodo dopustile, da bi njihova premoč na morju, od katere zavisí v dobri meri varnost sveta, posebno še atlantske skupnosti, splahnela.

Ka Triglavu ubila strela 4 planince

KRMA, Slov. — Skupina 9 planincev je odšla zgodaj zjutraj na vrh Triglava. Med silnim gmrjenjem se je znašla na grebenu med vrhom Triglava in Malim Triglavom. Tedaj je v skupino udarila strela in ubila štiri planince, dva hujše in tri lažje ranila.

Kot je povedala Mary Isabel, 19 let stara študentka iz Anglije, ki je bila s skupino, je strela planince razmetala po skalah.

Na kraj nesreče so prišli gorski reševalci. Težje ranjena, Janeza Zumra iz Milna pri Bledu in Mary Isabel, so prinesli do Konjske ravni, kjer ju je vzel helikopter, ki je priletel na pomoč z brniškega letališča z znanim zdravnikom dr. Robičem. Helikopter je oba težka ranjena prenesel do Doma železničarjev v dolini Krme.

Med nevihto so na Triglavu izgubili življenje Janez Krč iz Kranja, Marjan Rakovec iz Zgoranje Dobrave, Roman Avguštin ter Jože Ješe iz Spodnje Dobrave. Lažje ranjeni so bili Mila Čemažar, Drago Terlikar iz Srednje Dobrave in Peter Oberc iz Ljubljane.

nekdanji direktor praške televizije, je v The Times v Londonu in v pariškem Le Mondu objavil pismo, v katerem poziva Angelo Davis, znano črno komunistko v ZDA, naj poziva prav tako k umiku sovjetskih čet iz Češkoslovaške kot poziva k umiku ameriških čet iz Vietnamu. Pravi, naj zahteva tudi izpustitev političnih jetnikov povsod, vključno v Češkoslovaški in v Sovjetski zvezi.

Vse to na tovariše v Pragi ne vpliva dosti, oni so včeraj začeli v kratki dobi par tednov že šesti proces. Pri tem je glavni obtoženec dr. Milan Huebl, bivši direktor visoke šole Komunistične partije v ČSR. To je doslej najvišji član KP, ki je bil postavljen pred sodišče. Obtožujejo ga podtalnega delovanja proti obstoječemu redu v ČSR.

AMERIŠKA LETALA VRGLA BOMBE NA LADJEDELNICO

Letala z letalonosilk v Tonkinškem zalivu so včeraj prvič v teku vietnamske vojne napadla ladjedelnico v Hajfongu, ki je komaj eno miljo od središča mesta. — Rdeči začeli topniški napad na vladne sile pri Quang Tri. — Kissinger zopet govoril s predstavniki Hanoja.

SAIGON, J. Viet. — Letalski val, da bodo rdeči izvedli pred napadi na Severni Vietnam niso prav nič popustili, so v zadnjih dneh preje postali močnejši in obširnejši. Mornariška letala so včeraj napadla ladjedelnico v Hajfongu, ki je komaj eno miljo od središča mesta. To je prvi tak napad v vsej sedanjí vojni.

Trdijo, da naj bi bil vzrok zanj v tem, da so v tej ladjedelnici popravljali male, plitve ladje, ki nalagajo blago z večjih ladij pred obalo Severnega Vietnamu izven minskih polj in blago vzio v pristanišča Severnega Vietnamu. Te ladjice plovejo tako pri vrhu, da jim mine niso nevarne.

Ameriške pomorske vojaške oblasti trdijo, da je blokada Severnega Vietnamu uspešna, pa priznavajo, da gre skozi blokado vsaj 10% one količine blaga, ki ga je prihajalo v Severni Vietnam pred blokado. Priznavajo tudi, da učinka blokade na bojiščih še ni mogoče kaj prida opaziti.

Ameriško letalstvo je bilo v zadnjih dneh ponovno na Hanoiem in njegovo okolico, kjer je porušilo pol ducata mostov, pa tudi na severu v bližini kitajske meje, kjer je pretrgalo znova železniško progo, ki so jo rdeči popravili in na njej zopet vzpostavili promet. Pri teh napadih sta bili izgubljeni dve Phantom jet letali. Vsi štirje letalci so pogrešani in Hanoi je objavil, da so jih rdeči ujeli.

Boji okoli Quang Trija

Koncem tedna so se po več tednih hudih bojev umaknili vladni padalski oddelki iz mesta Quang Tri, katerega središče je še vedno v rdečih rokah. Na njihovo mesto so prišli marini, ki pritiskajo znova od tren strani proti utrjenemu središču. Doslej so imeli pri napredovanju le malo uspeha. Sinoči so rdeči začeli na vladne sile na področju Quang Trija obsežen topovski napad, ki je danes zjutraj še vedno trajal.

Predsednik Južnega Vietnamu Nguyen Van Thieu je včeraj v govoru častnikom Narodnega obrambnega kolegija napovedoval

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Sen. McGovern je odpovedal sinoči svoje pojasnilo preko televizije, ko so ga njeni zastopniki prepričali, da to ne bi bilo učinkovito, če ne bo navedel imena svojega novega kandidata za podpredsednika. Izjavil je, da bo to povedal v "par dneh". Trdijo, da ima trenutno največ izgledov za imenovanje sen. E. Muskie, ki je bil kandidat že leta 1968.

WASHINGTON, D.C. — Tajništvo za zdravstvo, prosveto in socialno skrbstvo je objavilo, da bodo prihodnje leto v ZDA na razpolago tri ruska zdravila proti raku, ki da so delno preskušena in delno učinkovita. ZSSR bo dala ta zdravila na razpolago ZDA na temelju sporazuma o izmenjavi zdravstvenih skušenj in sredstev, podpisanem v preteklem maju v Moskvi.

ALZIR, Al. — Vlada je zasegla milijon dolarjev odkupnine, ki so jo dobili ugrabitelji letala DC8 Delta Airlines, ni pa še povedala, kaj misli napraviti z odkupnino in z ugrabitelji. Letalo se je včeraj preko Spanije vrnilo v ZDA.

DUNAJ, Avstr. — Milan Huebl, nekdanji ožji sodelavec Aleksandra Dubčka, je bil včeraj obsojen pred praškim sodiščem na 6 in pol leta zapora zaradi "delovanja proti državi" v času od 1970 do januarja 1972. Karol Kyncl in Karel Bartosek, ki sta bila obtožena skupaj s Hueblom, sta bila obsojena prvi na 20 mesecev zapora, drugi pa na 12 mesecev in pogojno še na tri leta.

Podeželski promet

Ameriški farmarji imajo okoli 4 milijone tovornjakov in prikolice.

Iz Clevelanda in okolice

Piknik DNI—Društvo Najsvetejšega Imena fare sv. Vida vabi v nedeljo, 6. avgusta, na piknik na Saxon Acres, Highland Heights, 29199 White Rd. Na sporedu bodo razne igre za otroke, petje, glasba, ples in nagrade. Na razpolago bodo okusna okrepčila po zmernih cenah. Vsi farani in tudi drugi iskreno vabljeni na ta piknik, na katerem se boste prijetno in domače zabavali. Začetek že ob 11. uri dopoldne.

Romanje v Bedford—Marijina legija fare sv. Vida vabi na romanje v Bedford, Ohio, v nedeljo, 27. avgusta. Odhod ob pol desetih dopoldne izpred avditorija na Glass Avenue. Povratna voznina \$2.50. Prijavite se na telefonski številki 431-5699.

Sporočilo Mohorjanom—Sedaj je zadnji čas za naročitev celovskih Mohorjevih knjig. Naročila sprejema Slovenska pisarna v Baragovem domu, ki bo za to odprta v petek, 4. avgusta, od 6-8 zvečer, v soboto, 5. avgusta, od 2-4 popoldne in v nedeljo, 6. avgusta, od 10-12 ure. Sprejemajo se tudi pismena naročila s polnim naslovom in priloženim nakazilom \$5.00.

Sestanek MZA—Vsi odborniki Misijonske znamkarske akcije in vsi njeni sodelavci so vabljeni na važen, sestanek danes ob osmih zvečer pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu, v prostoru pod župniščem. Na tem sestanku se bo razpravljalo o pripravih in razdelitvi dela za Misijonski piknik v nedeljo, 13. avgusta, na Slovenski pristavi.

Trinajsta obletnica—Jutri, 3. avgusta, ob pol sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za pokojno Jennie Kerch v spomin trinajste obletnice njene smrti.

Dvanajsta obletnica—V petek, 4. avgusta, ob pol sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za pokojnega Felixa Drenika ob dvanajsti obletnici njegove smrti.

Na obisku—V spremstvu ge. Olge Mauser se je včeraj oglasil v našem uradu č. g. Lojze Rajk, kaplan v Ribnici na Dolenjskem, ki je prišel na obisk v Kanado in nato za kratek čas še v Cleveland k svojim belokranjskim rojakom. Prijazni gospod kaplan je rodom iz Bojanje vasi pri Metliki. Zelimo mu prijetno bivanje v našem mestu in lepa hvala za obisk!

Za ohranitev služb—Delavska unija pri National Screw & Mfg. Co. v Mentorju je pristala na znižanje plač za 4.5%, ko je družba izjavila, da bo morala sicer zapreti vrata in bo 600 ljudi ostalo brez zaposlitve. Predstavniki unije so dobili vpogled v knjige in so prišli do zaključka, da je zmanjšanje plač edina pot za ohranitev podjetja v obratu.

Nobenega poviška—Zastopniki učiteljev višjih šol v clevelandski škofiji so se pogodili s škofijo in pristali na to, da letos ne bodo dobili nobenega poviška svojih plač, ko je škofija izjavila, da tega enostavno ne zmore.

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 147 Weds., August 2, 1972

Hrup in ropot nevarna zdravju

TIHO! Kolikokrat rabimo to besedo! Kolikokrat bi si želeli več miru, pa ga skoro ne moremo več najti v današnjem hrupnem svetu.

Pomislmo samo, kdaj smo zadnjikrat vso noč mirno spali, da nas ni zbudila policijska sirena, sosedov sterio ali radio, neprijetni zvok avtne troblje ali pa cviljenje gume? Kdaj se nismo tresli od vibracije bližnjega težkega klavira?

Hrup je velik problem današnjega časa, za katerega pa je manj zanimanja kot za druge nadloge modernega življenja. Strokovno je dokazano, da povzroča hrup velike duševne motnje, da vznemirja, poškoduje sluh, delno ali popolnoma.

Hrup ni nič novega! Odkar so stekla prva cvileča kolesa, ki nudijo brzino, ugodnost, je svet hrupnejši, njegov učinek na človekovo počutje škodljivejši. Hrup se meri z decibeli. V zadnjih 20 letih se je jačina najmočnejših glasov zvišala za 20 decibelov. Če se bo to razmerje nadaljevalo, bo v nadaljnjih 20 letih postal hrup lahko smrten. Od 6 do 16 milijonov ljudi bo oglušelo. Že danes je v industriji na prvem mestu nevarnosti nevarnost izgube sluha, čeprav ni smrtna.

Hrup tudi ne prizanaša gospodinjam, študentom, trgovcem, uradnikom, ne letoviščarjem in stanovalcem. Človeško uho postane boleče pri 130 decibelih, nevarnost za sluh nastane že pri 90 decibelih. Budilka nas na primer zbudi pri 80 decibelih, sesalec prahu opravlja delo pri 69 decibelih, težek cestni promet udari na uho s 92 decibeli, kosilnica z 98, moderna razburljiva glasba s 115, vzlet jet letala s 115 decibeli.

Praktično ni poti, po kateri bi lahko ušli hrupu današnjega življenja. Nemogoče ga je odstraniti v celoti, obstojajo pa možnosti ublažitve. Toda, če hoče človeški rod ostati pri pravi pameti in dobrem zdravju, so že sedaj nujno potrebni varnostni ukrepi.

Kako vpliva hrup na človekov organizem? Začasna ali trajna izguba sluha je samo en učinek. Pristojne oblasti in viri trdijo, da hrup povzroča tudi srčne bolezni, duševne bolezni, družinske spore, samomore in umore. Pri prekomernem hrupu se zviša krvni pritisk. Hrup ovira tudi okrevanja po težkih boleznih in operacijah, ker moti prepotrebno počitek, zmanjšuje pa tudi zmogljivost in učinkovitost delavcev — predvsem pri hrupnih industrijskih strojih.

V zadnjih letih je zahteva po nadziranju hrupa v industrijskih podjetjih vedno večja. Ameriški delavec je glavna žrtev hrupa. Večina novih predpisov za omejevanje hrupa veljajo v industrijskih podjetjih, kjer obstoja večja nevarnost za oglušitev. Na različne načine in z različnimi sredstvi skušajo hrup omejiti do znosne mere, pri tem je izredno dosti težav. Prenekatero stroje je treba temeljito predelati, druge pa sploh ni mogoče popraviti, ampak enostavno izločiti. To ni mogoče napraviti kar čez noč, ker bi bili stroški preveliki.

Glavni cilj teh, ki se trudijo za omejevanje hrupa in ropota po tovarnah, pa tudi izven njih, je tega zapreti v same stroje ali pa ustvariti okoli njih omejen prostor, ki naj hrup in ropot zadrži do mere znosnosti. Najučinkovitejša gradivo pri tem je svinec. Njegova uporaba za omejevanje hrupa je najrazličnejša. Uporabljajo ga samega v različnih oblikah, uporabljajo pa ga tudi v zvezi z drugim materialom.

Tako je mogoče s svinčeno pločevino zapreti razne odprtine, skozi katere prihaja hrup, z njo je mogoče prekriti steno, ki postane s tem težja in se preneha tresiti. Svinec v zvezi z raznim drugim materialom uporabljajo kot zvočno izolacijo v domovih, stanovanjskih hišah, hotelih, raznih strojnih delavnicah in vseh drugih krajih, kjer sta hrup in ropot važno vprašanje.

Svinec uporabljajo za omejevanje hrupa in ropota v jet letalih, pa tudi pri nekaterih vodnih vozilih in celo avtomobilih. V šolah, kjer je mogoče velikost učilnic spreminjati s premiki sten, je svinčena pločevina na njih sredstvo za omejevanje hrupa, pa tudi vseh drugih glasov, ki bi motili.

Vse to je tehnična stran vprašanja, ki postaja vedno bolj ključno in pereče. Javnost polagoma spoznava njegovo važnost, oblasti pa se še niso pripravile do takega večjega načrta za njegovo reševanje. Potrebno bi bilo več javnega razpravljanja o škodljivosti hrupa in ropota, o uničujočem njunem vplivu ne le na človekov sluh, ampak na celotno človekovo počutje in zdravje. Zdravniki na to stalno opozarjajo v zadnjih letih prav posebno še duševni.

Posrečilo se je odgovorne po vsem svetu prepričati o važnosti okolja za človekovo življenje, isto bo treba doseči tudi v pogledu hrupa in ropota. O čistem zraku in vodi

so razpravljali zadnjič Združeni narodi na posebni konferenci v Stockholmu na Švedskem. Četudi sklepi niso posebno učinkoviti, je storjen vendar vsaj začetek.

V pogledu hrupa in ropota so v Evropi v omejevanju pred nami v ZDA. Ponekod so izdali že vrsto zakonov in predpisov, ki omejujejo močan hrup in ropot na določena področja, kjer ni veliko ljudi, pa tudi na določen čas. Tudi v naši deželi se bomo morali lotiti načrtnega dela za uzakonitev potrebnih določil, ki naj hrup in ropot omeje na znošen obseg, pa poskrbe tudi za mir v naših naseljih. Tihota, da tihota!

* VPLIV NOVE DOLOČENE STAROSTI za mlade volivce, ki jim daje ob starosti 18 let pravico voliti, bodo čutili mladi in stari. Blizu ene tretjine držav v naših ZDA je sprejelo in odobrilo novo določeno starost za volivce. Po nekaterih državah tudi starost, ki dovoljuje mladim, kdaj se lahko poročijo, to brez dovoljenja staršev itd., kateri se ne ozirajo, kaj starši k temu porečejo in če jim je ljubo to ali ne.

Če se vzame v poštev, da so ta določila sprejela in uveljavila večinoma bolj obljudene države, so mnogi mnenja, da se teh določil lahko posluži do 70% mladih. Morda še več, ker treba je le mladim se preseliti v take države, ki so uveljavile te nove določbe glede starosti volivcev.

Na videz se vse to lepo sliši. Mnogi pravijo: demokratično je to. Bo pa tudi praktično in bo li to tudi koristno za splošnost in vse drugo? To bo povedala in pokazala bodočnost. V nekaterih krajih in slučajih že sedanjost to pojasnjuje.

Do lani je bila določena starost za volivce 21 let. Zdaj smejo voliti mladi, ko dosežejo 18 let starosti.

Mnogi so ob starosti 18 let že razsodni, posebno če so prišli do tehih let potem dobre vzgoje iz dobrih družin. Takim že gre pravica odločevanja v javnih zadevah družbene skupnosti.

So pa vsi taki? So to imeli ti, ki so delovali, da se je novo določilo postavno uveljavilo to vprašanje pred očmi? Se vrste drugih vprašanj bi se lahko stavilo. Ali so sprejeli in uveljavili le radi političnih računov, da bodo politikarji in njih stranke prišli do neke širše priljubljenosti v javnosti; češ, to so pa res demokratični in svobodoljubni voditelji? Skoro gotovo je prišlo do tega radi slednjega. Politkarjem navadno vse pravi pride — pa naj radi novih določil pride še več raznih muh in težav.

V več naših državah imajo tudi določila, ob kateri starosti se mladi lahko poročijo. V nekaterih krajih se lahko dekleta že poroče s 13. letom, fantje pa s 15. letom, v drugih krajih s 15. in fantje z 18. letom. Zdaj, ko so dobili se določeno starost (18 let), s katero postanejo pravomočni volivci, imajo pravico voliti javne, narodne, državne in krajevne predstavnike, poslanke, ki kujejo po državnih zbornicah postavne, in sodnike — imajo tudi druge pravice, npr. pri nabavljanju posojil in kupovanju domov in posestev. Zdaj pa vzemimo, koliko takih mladcev pride do prave razsodnosti, s katero naj bi reševali razne važne probleme, to gospodarske, politične, ki jih je na tisoče, to doma in z zunanjim svetom. Če resno vzamemo, če imajo mladi pravico voliti, imajo tudi pravico do javnih položajev in ti so mnogi zelo važni, ki potrebujejo zrele, izkušene, profesionalne moške za vodstva in reševanja vprašanj itd. So izjeme tudi pri mladih, mnogo je dobro vzgojenih in šolanih. Koliko pa takih, ki se ne zanimajo za nobeno reč, kakor le za pohotnost, za veseljačenja, dolžnosti so jim tuje,

komu bodo taki dajali glasove ob volitvah?

O pomenu te nove določene starosti za mlade volivce je zadnje čase komentiral več domačih in tujih komentatorjev. Neke londonski komentator je pred nedolгим glede tega razpravljati in dokazoval, da npr. mlad modski pride do popolnega razumevanja težkih problemov življenja šele okrog 24. leta, nekateri še tedaj ne. To je vidno pri povprečnemu moškemu, da ko odsluži vojaško dobo, gleda na življenje z drugo resnostjo kakor preje, ker kot vojak je začutil kaj od njega pričakuje domovina in narod. Tak šele se zaveda, kako je treba voliti in odločevati v javnih zadevah in o drugem. Neizkušene volivce seveda najbolj ljubijo pretkani politikarji, ki jih lahko z vsemi raznimi obljubami zavajajo. Taki so ljubi tudi zavajalnim agitatorjem, ki po svetu širijo radikalne ideologije. Treba le nekaj praznih obljub, pa jih pridobijo.

Zadnje čase se čuje, da imajo taki mladci, ki po letih že lahko volijo, tudi težave pri kupovanju avtov in domov. Mnogi so brez stalnih služb, nekateri so pustili šole prezgodaj, ker jim učenje ni bilo ljubo, delajo kje nekaj časa, hočejo nabaviti avto, nekateri celo domove — z jamčeni služb pa nimajo in imajo težave ustvariti pri iskanju posojil zaupanja za posojila in take zadeve. Takim "nemaščim" nihče dosti ne zaupa in četudi že nosijo nekateri brade in dolge lase. Zahtevajo od njih stranska zagotovila za plačila ali vračanje posojil od staršev ali drugih. Če stranskih zagotovil ni, tudi posojil ni. To se seveda takim ne dopade, a tako gre, brez zagotovil ni nič.

Se druge zadeve so. V nekaterih krajih, omenja se državo Michigan, da tam dobi 18-letni prosilec dovoljenje za pištolo. Po nekaterih krajih pa prodajalci starih avtov mladim prodajajo te kot dobre avte, v resnici pa so stari in le v takem stanju, da v kratkem neha "prskati", garancije za nje pa nobene ne dajo, le od kupcev zahtevajo gotovino ali pa jamstva za plačila. Tako je neizkušena mladost izkoriščana.

Tako se obnaša neizkušena. Največkrat je sama najbolj razočarana, velikokrat pa tisti, ki ji preveč zaupajo. Mnogi jo pa izkoriščajo — posebno še navidezni politikarji...

* ZA SMEH IN KRATEK ČAS:

— Pojasnilo na vprašanje. — Dva sta se srečala po dolgih letih v gostilni. Eden A. se je oženil v mladih letih. Drugi B. pa dolgo za tem, ko je doživel že sedem križev.

A: "Ti si se oženil na stara leta?"

B: "Da."

A: "Koga si pa vzel?"

B: "Zensko."

A: "Bedast odgovor! Ali si že videl koga, ki je vzel starega moškega?"

B: "Da, mojo ženo..."

— Dober odgovor. — Mati je karala sinčka zaradi slabega izpričevala, ki ga je prinesel iz šole: "Veš, kaj se zgodi z dečki,

ki se nočejo učiti?"

Sinko: "Vem, mamica, oženiti se morajo z bogatimi dekletmi." R.

Romanje Marijine legije pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. — Kakor vsako leto, bo tudi letos Marijina legija fare sv. Vida priredila romanje v Marijino svetišče v Bedford, Ohio.

Letošnje romanje se bo vršilo v nedeljo, 27. avgusta. Vsi Marijini legionarji in vsi prijatelji Marijine legije ste na to romanje prav pristočno vabljeni.

Naročena sta dva avtobusa in prepričani smo, da bosta polno zasedena. Voznina tja in nazaj stane \$2, kar se plača pri vstopu v avtobus.

Lepo prosimo, da se vsi, ki se nameravate udeležiti tega romanja, čimprej prijavite, da bodo prireditelji vedeli glede števil sedežev na avtobusu, pa tudi glede kosila, ki bo stalo \$2.50.

Prosimo, prijavite se telefonično pri g. Stefanu Maroltu na številki 431-5699 ob vsakem času. Avtobus bo odpeljal v nedeljo, 27. avgusta, ob 9.30 dopoldne izpred farnega auditorija na Glass Avenue. Maša na božji poti bo ob 11. dopoldne, odhod domov pa ob 4. popoldne.

Vsi ste na to lepo romanje iskreno vabljeni!

Marijina legija

Josef Mussger, župnik v Vetrinju, zlatomašnik

CHICAGO, Ill. — Kdo izmed slovenskih beguncev iz Vetrinja se ga ne spominja? Letos 2. julija je obhajal 50-letnico mašništva in obenem 44-letnico župnikovanja v Vetrinju.

Gospod je po rodu Nemeč, Slovencev prijatelj. V času vetrinjske tragedije je pa bil Slovencem oče. Ob njegovem visokem jubileju se ga z hvaležnostjo spominjamo, mu čestitamo in mu želimo še krepka leta. Gospod jubilat se je rodil na Zgornjem Štajerskem v nemški Radgoni. Njegov starši so se nato preselili v St. Martin pri Celovcu. Še mlad je g. Mussger postal v Vetrinju župni upravitelj in kmalu župnik. Slovenskega jezika se je priučil, ga še kar dobro govori in meni piše samo v slovenščini. S svojim trudom hoče pokazati, da nas Slovence spoštuje. Imel je dovolj priljubljenosti, da nas je spoznal in to za nas v najtežjem času. Je živahen, delaven, skromen gospod z odprtim srcem. Kakor nam, je tudi njemu postal mesec maj 1945 nepozaben. V tisočih smo takrat obstali na Vetrinjskem polju in on je na široko odprl cerkev in župnišče. Vetrinjska cerkev! Tedaj je bila pribežališče žalostnih in izdanih. Še nikdar prej in bržkone ne bo nikoli poznej napolnjena s toliko bridkostjo. Gospod župnik je čutil in trpel z nami. Njegovo župnišče je postalo dom mnogim našim duhovnikom in nekaterim družinam. Sam se je stisnil v skromen kotiček. Ni mogel nuditi udobja, dal je streho, medtem ko so tisoči domovali kar pod milim nebom,

Kdorkoli ga je prosil pomoči, mu je pomagal. Pričela so se njegova številna pota za pomoč in tolačenje pri avstrijskih oblasteh. Zgledal je pota do srečanja z duhovnikom in budi pri njih razumevanje za trpljenje beguncev. Danes se zveseli vsakega Slovenca, nekdanjega begunca, ki ga obišče. Rad se tudi zapelje večkrat v Slovenijo, ker je obudovalec naravnih lepote, hribov, dolin in smučar kljub visokim letom. Iz njegovih pisem spoznavam, da mu življenje ni lahko. Ker na Koroškem manjka duhovnikov, še vedno v šoli poučuje verouk, kar ga posebno

truja. Ker me leto za letom prosi za mašne intencije, vidim, da mu gre trdo za potrebne dohodke.

Mislil na Vetrinjo pridružimo sedaj še hvaležnost in čestitke od vetrinjskega župnika g. Mussgerja. Mogoče bi se spomnil kdo nanj s kakšno vrstico. Bo napravil veselje! Njegov naslov je: Josef Mussger, 9073 Viktring, Austria.

Anton Gaber

Spomini ob 80-letnici p. Bernarda Ambrožiča

VI.

Delo med vojno

EUCLID, O. — V zadnjem spisu sem pokazal, kakšna zmeda se je pojavila v poročilih iz domovine. V članku "Pismo iz New Yorka", ki ga je objavil p. Bernard, pokaže, kako smo tudi tu takrat tuhtali in razmišljali. Skoro gotovo je, da je p. Bernard obvestil (ki ga je večkrat omenjal) Rev. John LaFarge, S. J. ki v brošuri "Martyrdom of Slovenia" (Reprinted from America Avg. 30, 1941) opisuje trpljenje slovenskega naroda. Temu je mogla biti naša narodna domovina znana, ki v prvem stavku omenja: "With some apprehension did I look forward to my first night in Slovenia!" Ta prijatelj Slovencev predloži ameriškim čitateljem, kaj zla in nasilja je do takrat povzročil Hitler nad slovenskim narodom! Kdorkoli je Rev. Johna LaFarge, S.J. informiral o našem slovenskem stanju, je za Slovence storil dobro delo — jaz to prištevam p. Bernardu.

Tudi moramo priznati, da je vse Slovence v Ameriki, neoziraje se na prepričanje, napad na našo rodno domovino vsaj v tem pogledu združil, da bi složno pomagali. Bil je 19. aprila 1941 sklican v Chicagu sestanek vseh predstavnikov slovenskih organizacij, ki so takrat odobrili resolucijo, predloženo po Slovenski ženski zvezi, da se skliče narodni kongres ameriških Slovencev. Ta ideja je zorela, čeprav niso hiteli z njeno izvedbo.

Neizbrisnem spominu mi je ostal obisk p. Bernarda, ki je takrat bival v Clevelandu v zvezi s pripravo za narodni kongres. Obiskal me je v nedeljo popoldne, 7. dec. 1941. Par ur sva o tem razpravljala, po njegovem odhodu (bivala sva z bratom Antonom pod eno streho, jaz zgornj, on spodaj) me Anton pokliče in pove: "Amerika je napadena od Japoncev v Pearl Harbor-ju!"

Takoj sem odprl radio, ki je po vseh oddajnih postajah neprestano napovedoval, kaj se je zgodilo. V ponedeljek zjutraj pa so z velikimi črkami to časopisi opisovali: Amerika je potegnjena v vojno!

Kakor nas je vse to strašno pretreslo, vedeli smo, kaj žrtve bo treba doprinesiti..., a uverjeni smo bili, da je s tem neizogiben poraz osi. Saj je spojena odslje z Ameriko usoda naše domovine, v zmagi ali porazu. Novice iz domovine so odslje bile še bolj redke in negotove. Letu pa tam je prišel do nas kak glas.

Priprava na kongres se je vršila še vse skozi leto, tako da so ameriški Slovenci imeli svoj prvi narodni kongres 5. in 6. decembra 1942 v Clevelandu, O.

Namen kongresa je bil manifestirati enotno voljo in vernost ameriških Slovencev v Ameriki, podpreti borbo Slovencev za osvoboditev in združitve vseh Slovencev v Jugoslaviji ter izvoliti enotno vodstvo, ki naj v bodoče predstavlja ameriške Slovence. Na kongresu je bilo 519 delegatov. Med njimi je bilo 12 duhovnikov. Kongres je vodil Mr. Vincent Cainkar, glavni predst. SNPJ. Kongresa se je udeležil tudi takratni clevelandski župan Frank Lausche. Glavne referate sta podala znani Louis Adamič in Etbina Kristan.

V imenu jugoslovanske vlade, kot predstavnikov Slovencev v stari domovini, se je udeležil

utrjuja. Ker me leto za letom prosi za mašne intencije, vidim, da mu gre trdo za potrebne dohodke.

Mislil na Vetrinjo pridružimo sedaj še hvaležnost in čestitke od vetrinjskega župnika g. Mussgerja. Mogoče bi se spomnil kdo nanj s kakšno vrstico. Bo napravil veselje! Njegov naslov je: Josef Mussger, 9073 Viktring, Austria.

Anton Gaber

Saj smo vsi nanj (Adamič) polagali velike upe, da bo s svojim vplivom lahko Sloveniji veliko koristil. Zato je bilo za tako navdušenje na kongresu v nedeljo dopoldan, 7. dec. pa ni ostal neizbrisen spomin na pok. Antona Grdino, ki je imel pogum, da je na ves glas povedal: "Da partizani so komunisti!" ki so nekateri navzoči protestirali in z njim ustavili, da ni mogel več pove-

minister Franc Snoj. Navzoča sta bila tudi jugoslovanski ambasador dr. Konstantin Fotič in dr. Ivan Čok.

Mene je naše Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ pooblastilo, da naj zastopam našo skupino na tem kongresu. Otvoritvene seje se zaradi dopoldanskega dela nisem udeležil. Navzoč sem bil na popoldanskem zborovanju in v nedeljo, naslednji dan.

To, kar se je dopoldan izvršilo, ki omenja Ave Maria "Iz naselbin", str. 6, jan. 1943, nisem bil navzoč: "Na notico v AD — da smo baje zaničevali in izživljali zasto pnika domovine ambasadorja Fotiča iz Washingtona.

Zakaj delati pravdo iz stvari, ki ni bila resno mišljena...? Dobro vedo vsi, da so bili Hrva-

ti, ki so ropotali proti njemu — ne Slovenci. Protestiral je predsednik zbora s tem, da je s klavirnim in glasom udeležil vso zlobno manifestiranje negentlmannskih elementov. Kako se glasi zgodnica o muhi in slonu. In zakaj delati mučenika iz človeka, ki se ravno ne postavlja tako odlično za slovensko stvar? Bil je bolj zastopnik domovine na tem kongresu g. minister Snoj, ali pa g. Čok, saj teh ni nobeden izživljaval."

Če tu omenim spomine od tega kongresa, sem imel vtis, da se je že takrat čutila razklanost, čeprav so v tem kongresu mnogi videli solidarnost. Pokojna Albina Novak je imela posel, da je na odru predstavila referen-

te. Tudi — zdaj rajni — Etbina Kristan, ki je podal svoj referat (imeli smo vsi že tiskano besedilo, kar je povedal), je na vse navzoče s svojim govorom naredil izreden vtis. Spominjam se, ko smo se vračali od zborovanja, je nek slovenski duhovnik o njem rekel: "Zdaj se pa ne čudim, da je toliko naših ljudi potegnil za seboj." Imel je dan govora in nastopa. Takrat je podajal, da demokracija zahteva vlado, ki ne obstoji samo iz ene stranke — žal, da je pozneje to zavrgel, udinjal se je totalitar-

nemu sistemu, vrnil se je v domovino, in podpiral, kar je prej zavračal. Bral sem neko pismo, ki mi ga je pokazal prijatelj, kako se je on (Etbina Kristan) razočaral o "osvobojevanju". Kmalu nato je v Jugoslaviji umrl.

Rajni Louis Adamič v svojem referatu ni dosegel Etbina Kristana. Kot v ameriški javnosti znanega pisatelja je posebno p. Bernard nanj zidal velike upe, pa se žal tudi strašno razočaral!

Hotel je zaceliti tisto rano, ki mu jo je po izdaji njegove knjige "Natives Return's" zadal v oceni pok. p. Hugo Bren, OFM. Kdo se še spominja tiste Brenove zaključitve, ki je svojo kritiko na Adamičevu ogorenost zaklopal v filozofije, ko se Lojze Adamič še iz blata (Adamičev rojstni kraj je vas Blatp) ni izvlekel.

V majski izdaji Ave Maria 1943 pa je v obrobni koloni nastipen: "Pogovor o Adamiču" (Iz spominov starega župnika), ki zaradi omenjene kritike, ki jo je p. Hugo ocnio knjigi dal, ta spis tudi omilil. In v drugični ludi knjigo — šlo je za to, da smo Slovenci zelo vpraževni — osvetlil. Njegova nadaljna dela, ki so izšla, pa je Ave Maria poročala, da naj jih slovenska tu rojena mladina bere. Čeprav ni podpisan, sodim po slogu, da je avtor p. Bernard.

Saj smo vsi nanj (Adamič) polagali velike upe, da bo s svojim vplivom lahko Sloveniji veliko koristil. Zato je bilo za tako navdušenje na kongresu v nedeljo dopoldan, 7. dec. pa ni ostal neizbrisen spomin na pok. Antona Grdino, ki je imel pogum, da je na ves glas povedal: "Da partizani so komunisti!" ki so nekateri navzoči protestirali in z njim ustavili, da ni mogel več pove-

(Dolge na 3. strani)

F. S. FINZGAR:

ZA PRAZEN NIČ

Po tem dejanju sta se sovražnika kakor trudna od vsega hudega, kar sta si nakopala, nekam umirila. Celo po vasi so se ljudje, sprti pri volitvah, spet spoprijaznili.

Toda ta čudna tihoča je bila samo na površju. V drobu je vihralo. Na vsako malenkost sta pazila, da bi mogla drug drugemu naprtiti sitnosti in pota.

Nekega dne je Hojevec začel nakladati repo na voz, da jo odpelje v mesto, kjer jo je imel prodano. Ko je začutil sosedove korake na dvorišču, mu šine navihana misel v glavo. Zavpil je: "Žena! Hoj, žena! Prinesi iz shrambe tisti veliki lonec masla, da ga zakopljem v repo. Ne bom plačeval na mitnici. Le brži!"

Ni minilo pol ure, je že drdral sosedov koleselj po cesarski cesti. Ko se je Srebrnjak ustavil na mitnici, je stopil do varuhov postave in jim pošepetal: "Danes pripelje kmet voz repe s parom konj. Taka in taka sta konja, on tak in tak. V repi ima skrit velikanski lonec masla. Primate ga!"

"Hvala, hvala!" so mitničarji vsi srečni pričakovali kmeta s takimi in takimi konji. In je privozil.

"Oče, kaj imate na vozu?" "Repo, saj vidite. Tu imate listek s tehtnice."

"In kaj je v repi?" "V repi?"

"Da, da, v repi imate nekaj skrivnega, dachu podvžnega." "Če je za vinar daga v repi, vam vso repo podarim."

"Ne tajite! Repo lepo razložite in nam pokažite, kaj in koliko je prikritega."

Hojevec pa hud. Takoj je izpregel konje, pustil voz pred mitnico in konje odgnal v hlev.

"Na vaš račun in vašo kazen!" so vpili mitničarji za njim; dobili so ljudi in začeli razmetavati velikanski tovar repe.

Seveda — v repi ni bilo nič. Hojevec je Srebrnjaka posmuknil.

Kajpak — spet tožba, za ljudi pa kost, da so jo obirali in se norčevali iz obeh na pet fara daleč.

V

Ko se je vrišč zaradi repnega burka polegel, so ljudje sumljivo zmajevali z glavami, kadar so srečali Hojevca.

"Lej ga, kako je klonil!" "Pa tak hrust, kakor je bil. Sedaj ti opleta kakor na pol odsekana veja."

"Jeza mu je izpila mozeg." "Se po lepi cesti mu drsa poje in hlačnice mu plahutajo krog nog."

"Srčna grenkoba je hujša od jetike. Kar zvilo ga bo, boste videli."

Ljudje niso napak videli in niso krivično sodili. Hojevec se je zgreznil čisto vase. Ko bi mu bil kdo plot žagal, njegovega ljubega Primožka oklofutal, ne bil bi se ganil. Se glave bi ne bil dvignil. Drsal je po dvorišču, prekladal in pospravljaval malovredni drobiž, postajal v hlevu, na podu in zamišljen ogledoval gospodarstvo. Ko je hlapec napregel, da bi šla orat, je prijel plug, da bi ga dejal na voz. Dvignil ga je, ni ga zmoget. Poprijeti je moral hlapec. Ko je na ozarah prijel za ročice, ga je plug tresel kakor veter suho praprot. Omagal je sredi njive, ročice podal hlapcu, sam pa legel na grobljo.

"Bolni ste! Domov pojdite in ležite," mu je svetoval hlapec, ki si doslej še nikoli ni upal z nasvetom od njega. Hojevec ga je pogledal izpod čela in mu ni odgovoril. Ko je poležal, da je hlapec urezal nekaj brazd, se je dvignil in spet prijel za ročice. Ko je odorol komaj dve brazdi, ga je polil pot, noge so se mu

tresle in iz votlih prsi je vzdihnil: "Kako sem zanič!" Pustil je plug in omahovaje odšel proti domu.

Pred hišo se je usedel na tnal, si podprl glavo z rokami in strmel strahoma v tla.

"Kaj ti je?" je žena prišla na prag in ga preplašena gledala.

Dolgo ni dvignil glave in ji ni odgovoril. Počasi se je vzravnal, jo dolgo gledal, nato zasunkal glavo in sunkoma, zamolklo, kakor bi prišlo z onega sveta, razsodil:

"Žena, z mano gre h koncu. Umrl bom."

Spet se je ozrl vanjo. Žena je zagledala solze v njegovih očeh. Nato se je sključil in umolknil.

Hojevka je zajokala in planila k njemu.

"Janez, za pet ran, kaj pa govoriš!"

Hojevec ni dvignil glave.

Žena je jokala še bolj, vendar se je premagovala, kar se je dalo. Vedela je, da njenega joka ni strpel. To pot pa je ni oštel, je ni pogledal. Kot otrok se je oprl nanjo, ko ga je peljala v hišo in ga spravila v posteljo. Žena je hitela v kuhinjo in mu zavrela čaja iz treh vrst rož, kanila vanj stare slivovce in mu ga nesla k postelji. Izpil je. Oko se mu je zjasnilo in čisto mirno je velel: "Pojdi takoj po može, da naredim testament. Jutri pa po gospoda."

"In po zdravnika?" je boječe vprašala.

"Ne," je odsekal. "Sem živel brez zdravnikov, tudi umrl bom brez njih."

Žena je tiho odšla. Strašna slutnja jo je zgrabila. Predobro je poznala moža. Niti ene ure še ni zamudil v vsem življenju z boleznijo. "On ve, natanko ve, da ga bo konec." Ihtela je sama vase, pred očmi se ji je megličilo, s tresočimi se rokami si je pokrila boljše ruto in tekla po može, kakor ji je bil naročil.

Vsi trije, ki jih je prosila za testament, so z odprtimi usti poslušali njeno vabilo in niso in niso mogli verjeti. Toda prišli so vsi. Skušali so ga tolažiti, ga nagovarjati, naj testament še odloži, češ da je le urok, nekakšna počasi, ki se pase po okolici, da ljudje bolehajo.

Hojevec jih je malomarno poslušal; ko so utihnili, je spregovoril:

"Poklical sem vas, da vam razodenem svojo poslednjo voljo."

In je začel, kakor bi govoril notar. Do zadnjega vse premišljeno in preudarjeno, da so se može le čudili. In ko so odšli, so si rekli: "Gospodar, kakor je bil vse življenje, tudi na zadnjo uro ni nič drugačen."

Po možeh, ki so bili pri oporoki, se je bliskovito razneslo po fari: "Hojevec umira!" Ljudje so postajali pred hišami, na cestah, po polju, in povsod je šlo od ust do ust: "Hojevec umira!"

Ni čuda, da je zvedel tudi župnik, se ves prestrašil, pograbil takoj palico in klobuk ter jo mahnil od fare čez polje do Hojevca. Vso pot ga je skrbelo, da je tiho molil.

Ko je stopil k boinikovi postelji, se je kar začudil, tako vder in čvrst se mu je zdel. Bal se je, da bo Hojevec odlašal. A se je močno zmotil. Kar sam je začel: "Saj ne boste verjeli, a tako je. Se malo in bomo rajžali. Nič se ne bojim. Vse je urejeno. Žena je gospodarna, Primožek bo ves po meni hitro bo pod vrhom, lahko bodo gospodarili. Sedaj pa še midva opraviva!"

In sta začela. O, vse drugo ni bilo imena vredno, toda ta spor, jeza, sovraštvo. Župnik mu je prigovarjal: "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpustčamo — —"

(Dalje prihodnjič)

Spomini na p. Bernarda Ambrožiča ob 80-letnici

(Nadaljevanje s 2. strani)

dati in govoriti. Tudi njegov nečak Jože Grdina je bil prekinjen, ko je predlagal, naj se pošlje pozdravni telegram takratnemu legendarnemu heroju Draži Mihajloviću, ni dobil podpore... Pri volitvi odbora so bile že vse osebe, ki naj bi vodile Slovenski ameriški narodni svet (s kratico SANS), že vnaprej določene in na odru imenovane in jih je zbornica brez opozicije potrdila. Tako so za predsednika imenovali Etbina Kristana, Marie Prislana, Ivana Rogelja za podpredsednika, p. Kazimirja Zakrajška za tajnika, Josepha Zalarja za blagajnika. Odborniki so bili: Mirko Kuhelj, Vincent Cainkar, Rev. John Oman, dr. Frank Kern, Leo Jurjavec in Frank Zajc. Izvoljenih je bilo dalje še 40 članov širšega odbora. Poseben odbor tvorijo vsi uredniki slovenskih listov.

Kongres je sprejel vrsto resolucij, ki obsegajo naslednje smernice:

a) Zahteva se združitve vseh Slovencev v eni slovenski edini — Združeni Sloveniji;

b) Ta združena Slovenija naj bo enakopraven del nove, demokratične federativne Jugoslavije;

c) Jugoslavija, federativna država Srbov, Hrvatov in Slovencev, naj tvori osnovno bodočo ureditve Balkana;

d) Kongres je sprejel zelo ostro resolucijo proti akciji Otona Habsburškega, ker Slovenci z vso odločnostjo odklanjajo tako habsburško dinastijo, kakor tudi vsak poskus, da bi se Slovenci vključili v takozvano katoliško srednje-evropsko kombinacijo;

e) Kongres je obsodil akcijo grofa Sforze, ki govori o demokraciji, pa 600.000 Jugoslovancev, ki so od 1. 1918 prišli pod Italijo, odreka najprimitivnejše pravice samoodločbe;

f) Kongres je nadalje sprejel vrsto sklepov za bodoče delo, z slogo med jugoslovanskimi narodi in za pomoč in rekonstruk-

cijo po končani vojni;

g) Kongres je tudi sprejel posebno poslanico Slovincem, ki trpe pod terorjem okupatorjev in se bore za svojo osvoboditev. (To je natisnjeno v Ave Maria, januar 1943, na str. 5. Ta letnik sta urejevala zdaj že oba pokojna, p. Aleksander Urankar in p. Ciril Šircelj, Sheboygan, Wis. — rojena Slovenca.)

Pod zaglavjem "Med nami rečeno" — piše p. A. Urankar — omenja: "Father V. Vodusek (na kongresu je zastopal vsa lokalna društva iz San Francisco, Calif., vključivši tudi socialistična) je v lepem članku napisal svoje vtise o Clevelandskem narodnem kongresu in podčrtaval v njem velik pomen slovenskega narodnega zborovanja. Po domače pravim: "Z jezika mi je vzel vse besede, ki jih je zapisal v Amer. Slovincu." — Nadalje (p. A. Urankar) omenja: "Na kongresu so vsi jokali, kako nam Nemci more kmeta, delavca, zdravnika, advokata, pesnika, pisatelja. Noben ni hotel omeniti duhovnika ali ubogelega slovenskega vernika, ki je tudi padel pod zločinsko germansko roko. Ali je versko (katoliško) prepričanje tako grda stvar, da se ga morajo nasprotniki sramovati, ali je slovenski vernik res tak zagamanec, da mu njegove smrti ne smeš všteti kot doprinos lepši novi Sloveniji, da mu kri naših duhovnikov ni bila omembe vredna in sočustvujoče besede..."

K razvoju nadaljnjih dogodkov je vredno omeniti, kar je: "Iz naselbin" — Ave Maria, maj 1943, str. 1 — natisnjeno: "Zbolel je naš p. Kazimir Zakrajšek (bil je izvoljen na Slov. ameriškem kongresu za tajnika SANS). Od prevelikega dela so mu živci odpovedali. Nahaja se v Leo House v New Yorku. — Pripomnim, da odslej on ni več aktiven pri SANS."

Prispel je v New York Rev. Franc Gabrovšek, da v svoji posebni službi jugoslovanske vlade pomaga proučevati poveljne probleme. Gospod je preje bival v Londonu.

Naznanjen je tudi odhod v London ministra g. Franca Snodri in za pomoč in rekonstruk-

Zaradi Nobelove nagrade leta 1959 toži

Leta 1959 sta dobila Nobelovo nagrado za fiziko ameriška jedrska raziskovalca dr. Owen Chamberlain in dr. Emilio Gino Segre, ki sta 1. 1954 dokazala obstoj negativno nabitega protona (antiprotona).

Sedaj jih toži pred kalifornijskim vrhovnim sodiščem v Alamedu italijansko-amerikanski profesor Oreste Piccioni za odškodnino \$125.000. On pravi, da je svojima bivšima tovarišema na univerzi Berkely izdal skrivnost, s pomočjo katere sta odkrila antiproton. Če že ni bil deležen časti, hoče imeti vsaj denar.

Učenjak je molčal 13 let, ker je takrat (1. 1959) sklenil s obema nagracencema "pogodbo o sodelovanju". V plačilo za njegov molk sta mu obljubila vsake vrstne ugodnosti, predvsem dostop do mnogih državnih raziskovalnih naprav na zavodu, ki jih je on kot tujec s socialistično preteklostjo nujno potreboval, če je hotel nadaljevati s svojimi poskusi.

V tem času se je marsikaj spremenilo — v korist prof. Piccioniju. Postal je ameriški državljani, njegov mladosni socialistični gresi so pa tudi že pozabljeni. Čemu bi drugi posnemali njegovo smetano, si je mislil med tem že uveljavljeni učenjak.

Piccionijev bistveni prispevek odkritju delcev, ki so manjši od atoma, katerega obstoj nas uči, da je poleg materije lahko tudi antimaterija, sicer v 1. 1955 objavljenem delu Segreja in Chamberlaina ni bil omenjen, vendar je Emilio Segre v svojem govoru ob prejemu Nobelove nagrade v Stockholmu izrecno pokazal na Piccionijev "od-

šla dr. Boris Furlan in dr. Ivan Čok. Zdi se mi, da zadnji je odšel v Kairo, Egipt. Napisal pa je v angleškem jeziku brošuro "The problem of Trieste". On, rojen Tržačan, je poklican za to delo, saj njegova družina je živel tam, ko je imel Trst še nesporno slovensko večino.

(Dalje sledi)

M. Tekavec

Pakistanska narodna skupščina je dogovor potrdila že preje, tako je ta zdaj postal polnovečljaven in obvezen.

Strah ljudi pred samoto konec tedna

WASHINGTON, D.C. — Psihologi ameriške uprave za letalski promet so ugotovili, da je petek "dan zračnih piratov". Mnogih ljudi z duševnimi motnjami je strah samote ob koncu tedna, razen tega pa so mnenja, da so v tistih dneh spričo množičnega prometa na letališčih manj vestni pregledi kot sicer.

"Zalostna nedelja" — tak je naslov pesmi, ki je pred vojno nastala na Madžarskem — je nakazovala podobno duševno stanje, le s to razliko, da so takrat razočarani ljudje obračali svojo stisko navznoter. Pesem je sprožila na Madžarskem in tudi drugod val samomorov. Zdad udari notranja stiska navzven. Posledica agresivnosti iz dolgega časa je lahko tudi ugrabitev letala.

MALI OGLASI

Stanovanje iščeta

Zakonca z eno hčerko iščeta 4 ali 5-sobno stanovanje z garažo od 60 - 68 ceste.

Kličite 361-7904

—2,4 avg)

V najem

Lepo 6-sobno stanovanje, vse sobe velike, se odda na 1081 E. 71 St. Vprašajte za Mrs. McCrady, apt. št. 1 zadaj, ali kličite 843-8033.

—(147)

Hiša naprodaj

6-sobna enodružinska hiša z garažo in velikim vrtom je ugodno naprodaj na E. 60 St. Za pojasnila kličite: 951-9252.

(148)

Hiša naprodaj

Dobra 4-družinska, z alumi nijem obita hiša, vsako stanovanje po 5 sob, velik lot, je naprodaj v fari sv. Vida, na 7023 St. Clair Ave. Kličite 391-8572

(149)

Naprodaj

Trgovina z železnino, obstoječa 40 let. Se mora prodati. Cena zmerna. Na E. 69 in St. Clair Ave. Kličite 361-1635.

(147)

Naprodaj

Zidano poslopje na St. Clair Ave, 6 stanovanj, vse opremljene, in 2 trgovini. Se mora prodati. Zmerna cena \$17.500. Kličite 361-1635

(147)

Hiša naprodaj

Dvodružinska hiša z novo zidano garažo je naprodaj na 1274 Norwood Rd. Za ogled pridite osebno ali pokličite 391-6523.

—(149)

Malo stanovanje išče

Dekle, čisto in pošteno, redno zaposleno, išče 3-sobno stanovanje v bližini sv. Vida. Kličite naš urad.

Moški dobijo delo

Moški dobi delo

Izkušen mizar dobi delo v Willowhybby okolici. Mora razumeti angleško. Kličite 951-4177.

(149)

Mesar dobi delo

Slovenska mesarija v st. clairski okolici išče mesarja, ki govori slovensko ali hrvaško. Kličite podnevi 361-0566, ob večerih 481-8681.

—(149)

DELO DOBIJO

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali ženske, z znanjem slovenščine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pismeno.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio 44103

KAJ MALO PROLETARSKO

Slika na levi kaže moderno, svilen rožasto srajco na razstavi "moda za 1973" v Moskvi, glavnem mestu Sovjetske zveze. Vsekakor na njej ni nič prida proletarskega. Slika na levi spodaj kaže zimski plašč obrobjen s semišem za mrzlo rusko soko, slika spodaj pa obleko z nekako rusko tuniko, obrobjeno z usnjem in s kovinskimi okraski.

IVAN PREGELJ:

Magister Anton

ZGODOVINSKI ROMAN

Red pa mora biti. Dvanajst dni, pravi ta red, imaš prenočišče pri nas. Dalje ne gre, si umel? In danes je že petnajsti dan, kar si tu. Gospod Antonio, tako je red pri nas. Ali naj dušo pogubim radi tebe? Petnajst dni, pomisli!"

Magister se je zopet opravičil, češ, da je imel opravkov, a da je voljan po moči plačati za izredno naklonjenost; zdaj pa bo itak šel, ker je svoj posel v Rimu opravil.

"Strašen človek si," je planil dobri gospod Ballaben. "Kako me vendar umeš? Ali sem dejal, da moraš vstran? Ali te podim? Ordine — red! sem dejal, da veleja dvanajst dni. Meni je prav, če ostaneš vse leto. Samo odljuden ne bodi tako. Zakaj to grdo slabost imaš; hudo odljuden si; ne zineš, ne poveš, ne odkod ne zakaj, kar bi jaz vedeti moral, ki za red v hiši skrbim."

Magister je skušal biti vljuden in je povedal še enkrat kakor tedaj, ko je prišel v zavetišče, da je Anton od Mahničev, magister in posvečen duhovnik, da išče v Rimu sorodnika, ki je v oblasti hudobnega človeka in za čigar dušo se boji. Gospod Ballaben je živahno prikimal z glavo in dejal:

"Pa to vse že vem. A to ni vse! To, pa vse! Dio santo! Lepo je reči: doma sem iz Ilirije. Pa kako naj jaz vem, kje je ta dežela? Da je do tja dva meseca poti? Pa kod? Po suhem? Po morju? Mimo Sicilije? Po poti, ki jo je hodil sveti Pavel? Ali pa v smer, kjer je učil sveti Andrej? Sveti Jeronim? Ha! Imam te! Dalmacija morda? Ali je tako?"

Magister je pritrdil in črtal hišnemu varihu pot, ki jo hodi domov:

"Orvieto, Citta della Pieve, Arezzo, Ferrara, Padua, Venezia..."

"Tedesco torej, Nemec, ha? Kaj? Nisi? S turške meje? Pa kristjan? Ali so pri vas Turki Kristusovi? Bog jih blagoslovi, prvič čujem! Dio, Dio, kolika čudeza so po svetu!"

Magister mu je pač skušal dopovedati, da so Turki Turki, a dobri gospod Ballaben je bil po svoje doumel in je vztrajal mor-

da nalašč v šali pri svojem vselem spoznanju:

"Torej si turško katoliški? Dobro, dobro! Zdaj umem. Seveda! Drugačne šege so pri vas. Tam hodite zjutraj spat, kaj ne? Saj vam vzhaja sonce zvečer? Osem ur preden v Rimu, kakor je zapisano: ex oriente lux — luč od vzhoda. Pripoveduj, domine, pripoveduj o Dalmaciji, o Iliriji!"

Magister je pravil o svojih rojakih. Čudno toplo se mu je jemalo iz ljubezni do daljnih krajev, iz domotočja po Krasu. Gospod Ballaben je poslušal, kimal in pritrdjeval:

"Davero, Turchi! Ma buoni, bonissimi! Resnično Turki ste, pa vsaj dobri, prav dobri. Turchi christianissimi — najbolj krščanski Turki. Kdo bi to verjel! Pa bo že res. Saj je zapisano, da bodo Gospoda Boga slavili vsi jeziki in vsi narodi."

Tako je magister popolnoma zadostil predstojniku zavetišča, ki se je dvignil in zbral nato nekam uradno:

"Magister Anton, torej?"

Segel je k sebi in izvlekel pismo. Nekaj trenutij je motril nato molče mladega duhovnika. Potem je dejal:

"Visoke gospode imaš za prijatelje."

Magister je pomislil na dobrotnika škofa Vrbana in dejal:

"Vsak dan molim hvaležno zanje."

"Beri!" mu je podal gospod Ballaben pismo. "Podpis preberi!"

"Ghislieri," je bral magister, Ballaben je tolmačil:

"Veliki inkvizitor ti piše. Ali moreš presoditi, kaj to pomeni?"

Magister je molče preletel pismo, ki je bilo priporočilo visokega kardinala za vse višje šole v cerkveni državi pa še v vojvodstvu toskanskem in sosedni beneški ljudovladi. S hvaležnostjo se je domislil prejšnjega dne in svojega snidenja z "očetom nesrečnih jetnikov". Umel je, da mu je prav ta duhovni pismo izposloval.

Obšla ga je velika radost. Začutil je, kakor da je že uspel. Nekam motno je obenem verjel, da ga Bog prečudno vodi, da obrača človeku poti navidezno kakor po praznem naključju, postavlja ovire, zapuša v bridkosti in tegobi, a zopet privede do smotra prav po navideznih stranskih stezicah, ki pa so bile po božji vednosti vendar že od začetka edina prava pot. V globoki vernosti se je vnel in upal:

"Gospod! Saj vidim in verujem! Če boš videl, da bo treba, ognjeni steber mi boš prižgal na pot. S Teboj, Gospod, bom došel. Rešil bom Pavleta!"

Pohlevno je nato začel zahvaljevati gospoda Ballabena za prenočišče, češ, da pojde takoj na pot. Prijatelja Žolne se v svoji goreči nestrpnosti niti spomnil ni. Šele pozneje, ko je šel za pot odpravljen mimo krčme pri trojnem "Bo", se ga je domislil in vstopil. Našel je Jerneja v postelji in ga moral zbuditi. Jernej je bil videti za pet let starejši in se je nekam sramoval magistra. Potem pa je neprizanesljivo povedal o sebi, da se je vso noč vlačil po rimskih beznicah. Bil je strašno žejen. Magister mu je moral iti dvakrat po vina. Šele, ko se je Jernej napil, je postal zgovornejši.

"Jurij je zapustil Rim," je povedal.

"Veš torej?" je vzkliknil magister veselo.

"Videl sem ga," je rekel Žolna. "S fantom, ki ga iščeš, je jahal na mezu proti severu ob Tiberi navzgor."

Magister ga je začel zahvaljevati za dobro vest. Jernej je zamahnil z roko in dejal:

"Plačal mi boš še eno tako posodo vina, pa je. Zakaj, odkar sem vstal, me tisti moj patronus cum falce (Pokrovitelj z nožem.) ne bo več redil."

Nato je še pripomnil, da neki pojde tudi sam čez nekaj dni isto pot kot magister proti Orvietu in potem čez gore na Benečansko. Magister je vprašal, ali je torej prav res videl tudi Pavleta Skalca.

"Videl!" je dejal mirno Žolna in vprašal; ali hoče Anton, da mu pove, kako sodi o mlademu in njega bodočih poteh.

"Mlekozob je še, zato se mi smili," je dejal, a čudno trpko, s smislom besede neskladno, da je magister osuplo pogledal. "Moji vihravosti je v sorodu! Po licu sem mu videl."

"Kako si rekel, Jernej?" je vprašal s tesnobno skrbjo magister.

"Da je moje vrste človek," je ponovil očitno še bolj pikro Žolna. "Le v tem ga razločim, da so mene preveč, njega premalo topli."

Kar ogorčeno je nato zavpil v magistra:

"Zakaj mu nisi šibe privoščil,

ščencu, da bi se bil vsaj bal nesa, ko ljubiti nikoli videl ni."

"Kako misliš, je vprašal magister, ki mu je bilo še bolj tesnobno. Obraz mu je zalijala rdečica, kakor da so mu razodeli skriven, sramoten greh.

"Matere ni imel, ko je našel pamet," je povedal bolj mirno Žolna.

"Tako je, veruj! Otroci brez matere, — ali meniš, da kdaj zvedo, kaj je ljubezen? In če ne zvedo — Ali meniš da

morejo poslej najti to nenadomestljivo? Nikoli! Vem, kar vem. Imaš me pred seboj. Matere nisem imel, zato sem se izgubil."

Magister je jecjal, da je bil Pavle vedno vzorno dober otrok. "Hudič ti pogubi še boljšega," je menil svojeglavo Žolna.

"Pa kako sme, kako more?" je vprašal z bridkostjo magister.

Jernej je odgovoril nekam kakor brez zveze:

"Ko sem vprašal Jurija, kam, je fant odgovoril zanj. Veš li, kaj je dejal? Domov, je znil, domov. Ali umeš?"

"Domov, da je rekel?" je ponovil magister bolno, ne da bi spoznal, kaj je hotel povedati Jernej.

"Ne umeš? Pa si magister!" je dejal Žolna rahlo pomiloval-

no. "Na žalost in željo, na eno edino nedolžno slo, ki je bila v njem, ga je satan ujel kakor na odico. Na žalost po domu, kakor si sam pravil, da ti je, ščeneec pobegli, pisal, kako mu je v Rimu dolgčas."

"Moj Bog, ali te prav razumem?" je zastokal magister. "Mar ima tako moč hudobni do nas?"

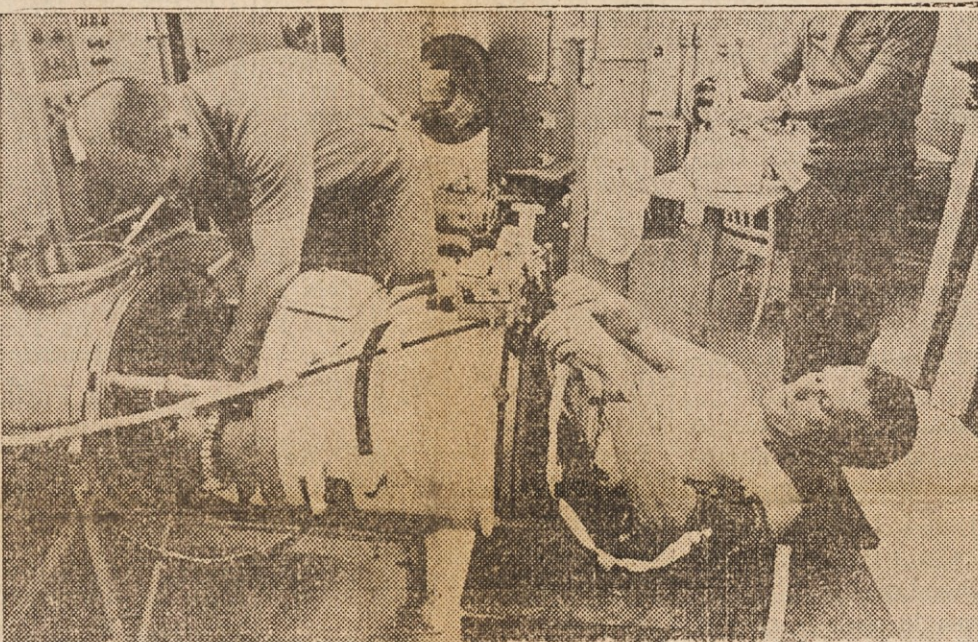
"Tako pot in pamet, reci," je menil Žolna. "Lovi, kakor zna in more, na kos kruha, na eno željo, na en sam pogled celo na ena tiho, otroško, sveto žalost. Tvojega Pavla ima. Zdaj ga bo lahko na pet novih žalosti in želji. Bo že Stradiot skrbel zato."

"Preklet je ta človek," je vzkliknil bolno magister.

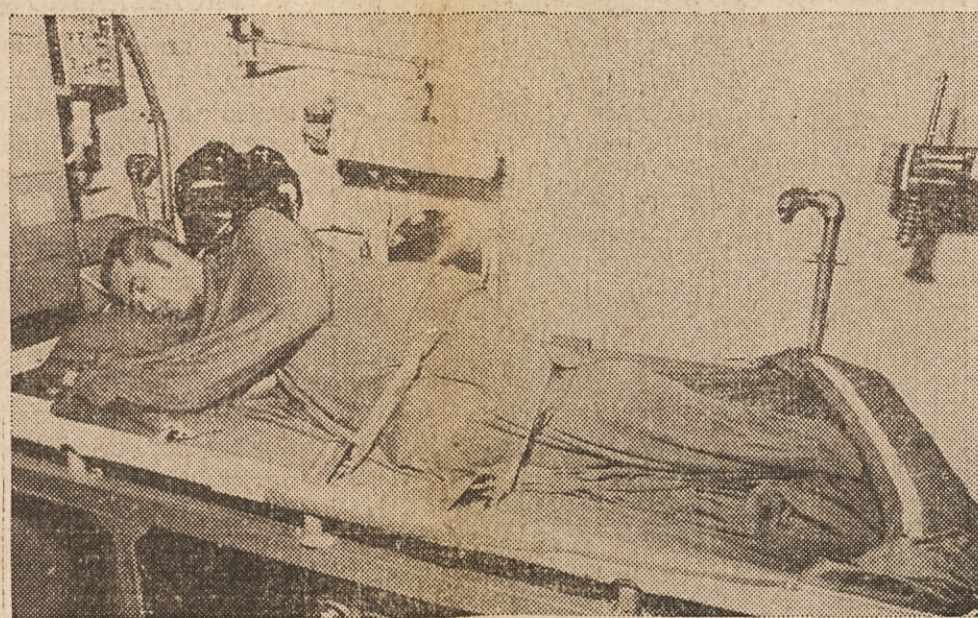
(Dalje prihodnjič)

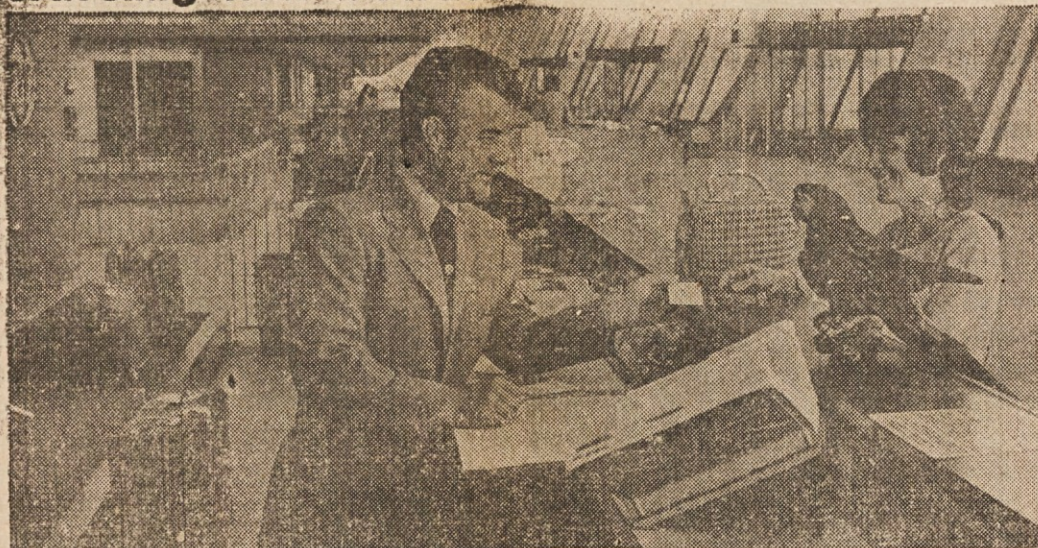
PRI KRMLJENJU — David Ballard v Bradfordu, Pa., je posvojil zapuščene mlade robine in jih krmi, dokler ne bodo sposobni skrbeti sami za sebe. Fantič ima pri tem svoj način postrežbe in — zabave.

PRIPRAVE NA BODOCI PROGRAM V VESOLJU — Program Apollo bo letos končan, ko bo zadnja vesoljska ladja te vrste poletela v decembru proti Luni. Pripravljajo med tem novega, ki naj bi pokazal sposobnost človeka živeti dalj časa v vesolju. Na gornji sliki vidimo skupino astronautov, ki se pripravljajo na 56 dni bivanja v posebni sobi NASA za preskušanje pritiska, ki jo dr. William E. Thornton prireja, Robert L. Crippen stoji zadaj na desni. Vsi trije bodo preživeli skoraj dva meseca v tesno zaprtih prostorih, da zberejo potrebne podatke za Sky lab odpravo. Na spodnji sliki vidimo astronauta Crippena, ki počiva v "spalni vreči", kot jih bodo rabili v vesoljskem laboratoriju.

Traveling With a Bird?

Don't take your pet bird out of the country this year, says the U. S. Department of Agriculture. If you do, you may not get your pet back home. Mynah birds or parrots, parakeets and other birds of the parrot family are barred from the United States because they might carry exotic newcastle disease — fatal to pet birds and poultry. Also, travelers going to the far west — specifically southern California and western Arizona — should not take pet birds. Eight southern California and two Arizona counties are currently under quarantine because of exotic newcastle disease. No birds of any kind may be moved out of the quarantined area.

TUDI OTROCI UDELEŽENI — Ko se protestantje v Severni Irski pripravljajo resno na nastop za "svoje pravice", hočejo imeti pri tem svoj delež tudi otroci, četudi za enkrat šele v igri. Fantič si je po zgledu pripadnikov podtalne vojaške skupine nadel "masko". Ko so upali, da bo prišlo do miru ali vsaj do premirja, so postali spopadi in bombni napadi še številnejši in bolj krvavi.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0623

V blag spomin

OB 22.
OBLETNICI ODKAR JE V
GOSPODU PREMINUL NAŠ
LJUBLJENI OČE, BRAT
IN STRIC

**Anton
Chandek**

Izdihnil je svojo plemenito
dušo dne 2. avgusta 1950.

22. let je že minilo,
odkar si, dragi, šel od nas,
a vedno svež spomin je na Te,
pogrešamo Te vsaki čas.

Sladka nam je misel na Te,
na ljubeči Tvoj nasme,
na besede ljubeznive,
ki imel si jih do vseh.

Zalujoča

DRUZINA

Cleveland, O. 2. avgusta 1972.

MLADI VOJAK — Mladi Vietnamček si je pri mestu Hue na ložil del vojaške opreme, ki pa je zanj očitno še pretežka. Nekinganje cesarsko mesto Hue je cilj rdečega napada v Južnem Vietnamu, trdijo poročila obveščevalne službe.